

Bij Club Lam breekt Eliza Doolittle uit de **dwingende mannelijke kaders**.

Foto Daniela Petrovic

My Fair Human

Theater

★★★★★

Door Club Lam en
Toneelschuur
Producties.
14/3, Schuur,
Haarlem. Tournee
t/m 11/5.

In de vermakelijke satire *My Fair Human* is dit karakter schaamteloos luidruchtig en stelt ze eisen aan de mannen in haar leven.

De premisse van de musical *My Fair Lady* (uit 1956) is even simpel als problematisch: Eliza Doolittle opvoeden. Lees: intomen. Een *fatsoenlijke* vrouw van haar maken, in de blik van omringende mannen, uiteraard. Theatercollectief Club Lam verwerpt deze premisse direct: hier hoeft Eliza zich niet aan te passen aan de mannen om haar heen, ze hoeft hen zich niet comfortabel te laten voelen. Eliza is schaamteloos luidruchtig, heeft last van ongesteldheidsklachten en stelt haar eigen eisen aan de mannen in haar leven. Ach, misschien is ze überhaupt niet geïnteresseerd in mannen.

Het is een beproefde Club Lam-methode: vrouwelijke personages uit de culturele canon breken zich los uit de dwingende, mannelijke kaders en onderzoeken wie ze zijn als feminist in de moderne tijd.

Net als in hun sterke *Lolita*-bewerking (2021) vertolken drie vrouwen in *My Fair Human* een variant van hetzelfde personage: Oda Spelbos speelt Eliza als boomer in de overgang, Ella Kamerbeek speelt de alleenstaande millennial zonder kinderwens die de orgasmekloof probeert te dichten en Valérie van Erven Dorens is de activistische gen Z'er die ongepland zwanger wordt.

De tekst heeft een hoge grapdichtheid, al liggen clichématige verwijzingen (bikramyoga, burn-outs, koffie to go's) en letterlijkheid als vanouds op de loer. Problematischer is dat niet duidelijk wordt wat er eigenlijk op het spel staat. De personages ontmoeten elkaar rondom badkuip en bloemenkraam, maar het ontbreekt ze aan een concreet streven, er is weinig conflict in het hier en nu. Daardoor is er per saldo nauwelijks drama of ontwikkeling en blijft deze vermakelijke theater-satire wat te pamflettistisch. **SJ**